

Szobera Stanisława

Dzielnice: Bemowo

Osiedla: Jelonki Północne

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1976

Opis

Stanisław Józef Leonard Szober (1879-1938) - językoznawca, pedagog. Był rodowitym warszawiakiem, tu ukończył gimnazjum klasyczne po którym wstąpił na Wydział Historyczno-Filologiczny Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego a naukę kontynuował na uniwersytecie w Moskwie (specjalizacja - językoznawstwo indoeuropejskie). Od 1905 roku uczył języka polskiego m.in. w Szkole Technicznej Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej a także na tajnych kompletach wśród robotniczych środowisk Powiśla. W latach 1909-19 był przewodniczącym sekcji języka polskiego w Warszawskim Stowarzyszeniu Nauczycieli. W 1915 roku został mianowany profesorem nadzwyczajnym filologii polskiej na swojej warszawskiej uczelni, cztery lata później zaś profesorem zwyczajnym. Jako ochotnik brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Z czasem został wykładowcą KUL-u oraz redaktorem czasopism ("Prace Filologiczne" czy "Poradnik Językowy") i publikacji naukowych (m.in. "Encyklopedia wychowawcza"). Na łamach "Kurier Warszawskiego" zamieszczał swoje stałe felietony dotyczące poprawności językowej. W latach 1926-28 był sekretarzem generalnym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, prezesował również Towarzystwu Krzewienia Poprawności i Kultury Języka. Opracował liczne podręczniki dla różnych odbiorców (od najprostszycych po uniwersyteckie), opublikował również m.in. "Kwestionariusz do dialektologii polskiej", "O podstawach psychicznych zjawisk językowych", "O poprawności języka", "Gramatykę języka polskiego", "Pisownię polską, jej uzasadnienia i prawa", "Zarys językoznawstwa ogólnego", "O nauczaniu języka. Zasady nauczania języka polskiego", "O języku Stanisława Staszica", "Pogląd na świat w odbiciu faktów językowych", "Życie wyrazów", "Pochodzenie i rozwój polskiego języka literackiego" i "Słownik ortopeiczny. Jak pisać i mówić po polsku" znany dziś jako "Słownik poprawnej polszczyzny". Przez wiele lat mieszkał w kamienicy Karskich (ul. Wiejska 19) a później w willi przy ul. Mianowskiego 24. Na kilka miesięcy przed śmiercią został członkiem Polskiej Akademii Umiejętności. Zmarł w rodzinnym mieście.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 177, wprost rzędu I, miejsce 1.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Górczewska. Powstało w 1977-1985 wg proj. Krzysztofa Tauszyńskiego. Przeznaczone na 25.000 mieszkańców.

Nr 1\3: Szkoła Podstawowa nr 316 im. Astrid Lindgren. Szkoła powstała w 1983. W 1984 utworzono tu orkiestrę mandolinową JUNO-WARS. W 2003 szkoła otrzymała dzisiejszego patrona.

Nr 1: Przedszkole nr 381.

Nr 2: Modelarnia Klubu Nowy.

Ujęcie Wody Oligoceńskiej. Posiada 8 kranów letnich i 8 zimowych, wodę wydobywa się z 259 m głębokości.

Data nadania nazwy: 1976.10.25
